

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 10. januára 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **Bc. J. Ž.**, pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o dovolaní obvineného Bc. J. Ž. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 7. septembra 2011, sp. zn. 1Tos/47/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného Bc. J. Ž. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany uznesením zo 17. augusta 2011, sp. zn. 1T/110/2011 rozhodol tak, že v bode I. podľa § 238 ods. 3 Tr. por. obvineného Bc. J. Ž., t.č. v ÚVV Ilava ponechal aj naďalej vo väzbe, v bode II. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného Bc. J. Ž. o prepustenie z väzby na slobody zamietol, v bode III. podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného, pretože ho vzhľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu nepovažoval za dostatočný, v bode IV. podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka a v bode V. podľa § 81 ods. 1 Tr. por. neprijal ponuku peňažnej záruky obvineného.

Krajský súd v Nitre uznesením zo 7. septembra 2011, č. k. 1Tos/47/2011-459, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Bc. J. Ž. proti vyššie uvedenému uzneseniu okresného súdu zamietol, pretože nebola dôvodná.

Okresný súd Topoľčany predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 13. decembra 2011 dovolanie podané (14. novembra 2011) obvineným Bc. J. Ž. prostredníctvom obhajcu proti skôr uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Nitre. V dovolaní poukazoval na naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t. j.,

že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Namietal, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia skutku došlo k neoprávnenému použitiu hmotnoprávneho ustanovenia, pretože skutok bol kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin. Táto skutočnosť ovplyvňovala rozhodovanie súdu, pokiaľ uvažoval o trvaní a existencii kolúznej a preventívnej väzby. Ďalej sa obvinený venoval analýze zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. Podľa jeho názoru napadnutým rozhodnutím došlo aj k porušeniu jeho základných práv a slobôd, pretože nedošlo k zásahu do jeho osobnej slobody uznesením krajského súdu v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania. Poukázal na rozhodnutie ESĽP vo veci Wemhoff c. Spolková republika Nemecko, z ktorého vyplýva, že väzba končí po rozhodnutí o vine a treste súdu prvej inštancie, bez ohľadu na možnosť odvolať sa proti tomuto rozsudku (a v danom prípade okresný súd rozhodol trestným rozkazom). Zdôraznil, že dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu nemôže byť jediným dôvodom trvania väzby. V závere uviedol, že pokiaľ by nebol zobral späť odpor, ktorý podal voči trestnému rozkazu v predmetnej veci, tak by bol doposiaľ vo väzbe. Obvinený napriek rozsiahlemu dovolaniu nenavrhol dovolaciemu súdu ako má tento o jeho dovolaní rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Topoľčany, ktorá navrhla toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. zamietnuť dôvodiac, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Oprávnené osoby uvedené v § 369 Tr. por. môžu zásadne podať dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon (§ 368 ods. 1 Tr. por.). Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ide o nasledovné rozhodnutia (ak zákon neustanovuje inak): a/ rozsudok a trestný rozkaz, b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu, c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania, d/ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania, e/ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, f/ uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania, g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia, h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Určitú výnimku predstavuje už citované ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por., aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené (aj) ustanovenie Trestného poriadku o väzbe. V tomto prípade teda podať dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je oprávnený len špeciálny subjekt - minister spravodlivosti, ale nie iný subjekt trestného konania, či v konaní pred súdom strana (§ 10 ods. 11 Tr. por.).

V predmetnej veci potom treba konštatovať, že vzhľadom na vyššie citované ustanovenie nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por., keďže dovolanie nebolo podané oprávnenou osobou (aktívnu legitimáciu má iba minister spravodlivosti).

Pretože obvinený nie je oprávnenou osobou na podanie dovolania proti rozhodnutiu o väzbe, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Bc. J. Ž. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. uznesením odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. januára 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková